

אחד, שתיים, ביחד!

וו.סוטייב

יום אחד התחילה סערה גדולה. רוח רעשה חזק, גשם סוחף שטף את היער. החיות הסתתרו איפה שרק יכלו והאייל מצא מחסה תחת אורן זקן. הסערה הפילה את האורן, גזע עבה התמוטט ונפל על הארץ וענפים לחצו לאדמה את קרני האייל. הוא נתפס כמו במלכודת.

בבוקר, עם שוך הסערה, יצא קיפוד לרחבת היער. הוא ראה את האייל, הניף את כפותיו "איזו צרה. מיד אעזור לך" אמר וניסה להזיז את העץ. אך איפה! העץ לא זז.

לא רחוק משם, על צמרת לבנה ישבה עקעק וקשקשה "למי לחיות - למי למות.."
התרגז הקיפוד "לכי מכאן, נבזית!"
"לא אסלח לך על הכינוי, לא אסלח!" צעקה עקעק ועפה משם.

העקעק הגיעה לעובי היער ושם, תחת ענפים, שכב
זאב אפור, שקשק בשיניו.

"קום, אפור" זעקה עקעק "תוכל עכשיו לתפוס טרף
מכובד."
קפץ הזאב ממקומו "איפה הטרף?"

"עץ נפל על אייל. אראה לך דרך לשם."
באותו הזמן ברחבה הופיע ארנב. הוא מיד התחיל
לעזור לקיפוד. הם מצאו מוט ארוך, השעינו אותו

"לאן אתם הולכים, חברים?"

על גדם עץ כרות והקצה שמו תחת גזע האורן.
התחילו ללחוץ בכל הכוח.
"אחד, שתיים - ביחד!" אך העץ לא זז.
ומרחוק הזאב מתקרב, העקעק מוביל אותו, מראה
לו את הדרך. ומולם בא זאב בעל אוזן אחת.
"שלום, אפור. לאן אתה הולך?"
"אין זמן לספר, טרף טוב מחכה לי."
"אבוא אתך" אמר זאב בעל אוזן.
ובינתיים הארנב והקיפוד התעייפו. רק שבו לנוח
והגיעה הארנבת.
"איפה אתה מתרוצץ?" צעקה "ארוחה כבר מוכנה,
הילדים מחכים.."
"אבל ראי איזה אסון קרה כאן."
התחילה הארנבת לבכות "איך, איך אפשר לעזור?"
"לא זמן לבכות, צריך להציל את האייל."
התחילה הארנבת ללחוץ על המוט יחד עם הארנב
והקיפוד.
ובינתיים שני זאבים כבר מתקרבים, עקעק מראה
להם את הדרך..
מולם בא זאב צולע.

לוחצים על קצה המוט וגזע העץ התחיל כבר לזוז.
רק קצת, אבל לא מספיק.
עבר עכבר קטן. "בוא, עכבר, תעזור לנו!"
"תכף אעזור, רק אקרא לצפרדע."
קפצה הצפרדע ויחד עם העכבר והאחרים לוחצת
על המוט. המוט מתכופף, אוט-אוט-אוט ישבר.
"אחד, שתיים.."
הגזע התרומם קצת, ובדיוק אז עברה שם נמלה.

הקיפוד ראה אותה וקרא "הי, נמלה, בואי ועזרי לנו
מהר!"

"אל תעכב אותנו, יש לנו טרף טוב."
"אז אבוא אתכם." והלכו שלושתם ביחד.
וליד האייל רק החיות הקטנות מתאמצות.
"אחד, שתיים - ביחד!" קוראים הקיפוד הארנב
והארנבת. והסנאים מלמעלה מהעצים קוראים
"נעזור לכם!"

הם לא יודעים שכבר שלושה זאבים רצים לטרוף
את האייל, והעקעק מראה להם את הדרך.
רצו, רצו והתעייפו השודדים. ישבו לנוח והעקעק
מעודדת אותם "זה כבר קרוב, עוד מעט תגיעו."
עוד מעט, עוד מעט אבל האם יספיקו? החיות
הקטנות לא חדלות להתאמץ.

"אחד, שתיים - ביחד!"

הקיפוד, הארנב, הארנבת והסנאים בכל כובד גופם

כשהגיעו הזאבים, לא מצאו כבר אף אחד ברחבה.
"אז איפה הטרף?" צעקו על העקעק.
"ממש לא יודעת" קשקשה העקעק "מי יכול היה
לשחרר את האייל?"
ואז מתחת לגזע יצאה נמלה קטנה ואמרה בגאווה
"אני. זו אני שחררתי אותו!"

עלתה הנמלה על עלה גבוה ומשם קפצה ישר על
קצה המוט..

"יחד...!!!"
התרומם הגזע וקרני האייל השתחררו.
"הידד!" קראו כל החיות.
השתחווה להם האייל ואמר "תודה לכם, חברים.
הצלתם אותי. ובמיוחד תודה לך, קיפוד."
"זו הנמלה שעזרה" אמר הקיפוד "לו לא היא.."
"אני?" נבוכה הנמלה "אני הרי כה קטנה."
"קטנה, קטנה, אבל עשית מעשה גדול כשקפצת
כך!"